

Předkládaná práce se zaměřuje na oblast neologie a jazykových kontaktů. Sleduje a analyzuje způsob morfologicko-slovotvorné adaptace lexikálních jednotek cizího původu v jazycích přijímajících. V první fázi po přejetí představuje morfologickoslovotvorná adaptace zformování základního tvaru lexikální jednotky pro daný jazyk přijímající. V druhé fázi pokračující adaptace znamená začleňování lexikální jednotky do domácí slovo tvorby. Pracujeme s materiálem posledních 20. let z českého, ruského a bulharského jazyka a to zejména se substantivy a na dalším místě s adjektivy a slovesy. Snažili jsme se neomezovat na pouhou registraci jednotlivých nových slov cizího původu, ale sledovat i obecnější zákonitosti jejich asimilace v přijímajících jazycích a způsobů, jak může mít příliv výpůjček vliv i na strukturní vlastnosti přijímajícího jazyka. Dostáváme se tak do problematiky, která může mít i obecnější teoretickou platnost. Výrazným příkladem jsou takové případy jako jevy, shrnuté podle Kostomarova pod názvem izafet. Práce tak v rámci studia synchronní dynamiky přispívá k pohledu na inovační procesy, které jsou podmíněny mezijazykovými kontakty.